

Pete Polgár Máté: Dr. Gyürki László (1932-2025)

Tegnap este örvendeztünk az új pápának, XIV. Leónak, ma gyermekkori plébánosomtól búcsúzok.

Három pontban emlékezem meg elhunyt gyermekkori plébánosomról, aki a Szentírás ismeretére és szeretetére az életével, példájával tanított. Az ember, aki felvállalta Krisztust, aki ismerte Igéjét, és aki az imádság embere volt köztünk.

„Azokat, akik megvallanak engem az emberek előtt, én is megvallom majd mennyei Atyám előtt”. (Mt 10,32)

Volt idő, amikor a keresztény hit kereszt volt. Őszintén csodálom azokat az idősebb generációhoz tartozó hitvalló elődöket, akik nehéz korban is vállalták a szolgálatot. Gyürki László atya is hűséggel állt oda Krisztus mellé és nem számított, mit gondolnak róla az emberek, csak az, mit az Úr mond. Nem félt a világot, mert jobban szerette az Igét, mint a népszerűséget. Ebben is példát hagyott nekünk.

Ismerte a Szentírást, tudós szolgája volt az Istennek.

„Törekedj rá, hogy az Isten színe előtt megbízható maradj, munkás, akinek nincs miért szégyenkeznie, s aki az igazság hirdetésében a helyes úton jár”. (2Tim 2,15)

Aki olvassa és fordítja Isten Igéjét, az nemcsak a betűt látja, hanem a Lélek hangját hallja. Ő tudta, mit jelent mélységében és eredetében érteni az Írást. Nem azért tette, hogy tudós legyen ranggal, karrierrel. Tette azért, hűséges szolgája maradjon annak, aki Testté lett értünk. Az ő igemagyarázataiban mindig ott volt az alázat, mert nem magát magyarázta, hanem Krisztust. Gyermekként is maradandó emlékek maradtak mélyen szántó életszerű gondolatai, példái.

Az imádság embere volt, aki korán ment a templomba, hogy Istenre figyeljen.

„Én azonban Istenhez kiáltok, az Úr megment engem. Panaszodom és sóhajtozom színe előtt este, reggel, délben, és meghallgatja szavam”. (Zsolt 55,17–18)

Az Isten tudta, hogy elsősorban mindig az imádkozó ember volt. Aki csendben, hajnalban, nyitott Igével és leboruló szívvel kezdte a napját. Legnagyobb igehirdetése ez volt, mikor láttam a tudóst leborulni az Isten előtt. A szentmisék előtt sokszor a templom padjában imádkozott. Onnan merített erőt, hogy másokat is Istenhez vezessen.

Áldott legyen Gyürki László atya emléke, példás élete, a Jó Pásztor vasárnapja előtt ezzel a fohással búcsúzok tőle.

Urunk, Jézus Krisztus, Te, aki a Jó Pásztor vagy, akinek minden élet számít, köszönjük Neked hűséges szolgád életét, aki vállalt Téged akkor is, amikor mások hallgattak, aki tudós alázattal kutatta Igéd mélységeit, és aki reggelente csendben ült előtted, hogy ne csak rólad beszéljen, hanem Veled éljen.

Kérünk, adj ma is sok szenvedést megélt Egyháznak ilyen szolgákat: akik nem a világ elvárásait követik, hanem a Te akaratodat, akik nemcsak tudják, hanem megélik az Igét, akik nemcsak beszélnek Rólad, hanem Veled járnak.

Adj imádságban erős, szeretetben bölcs és hitben megálló papokat és hívőket, hogy az életükkel legyenek tanúid ebben a világban. Ámen.